

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală, în privința lui

Harcovenco Ana XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 07.08.2019 până la 02.03.2020;

Instanța de apel de la 26.03.2020 până la 21.07.2020;

Instanța de recurs de la 24.07.2020 până la 03.02.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 martie 2020, Ana Harcovenco a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnată în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i lui Ana Harcovenco Ghennadii o perioadă de probațiune de 1 an, obligând-o ca în termenul stabilit, să nu săvârșească alte infracțiuni.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Lungu Mihail, prin care a fost dispusă încasare de la Ana Harcovenco în beneficiul părții vătămate Mihail Lungu prejudiciul material în mărime de 12 196 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpata Ana Harcovenco la data de 01 mai 2019 aproximativ la ora 03:00, aflându-se în hotelul amplasat pe str. Liviu Deleanu, 3, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, prin acces liber, a sustras de la cet. Mihail Lungu telefonul mobil de model Pocophon FI 6 GB Xiaomi Graphite Black, cu numărul de IMEI: XXXXX, în care activa cartela SIM cu nrXXXXX, la preț de 12 179 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Vadim Lupan în numele inculpatei prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie achitată.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, probele administrate în respectiva cauză penală nu demonstrează scopul infracțiunii incriminate inculpatei, or, ultima a luat telefonul de la Mihail Lungu pentru a apela un taxi fără a intenționa de a-l sustrage.

De asemenea, apelantul a menționat că, partea vătămată Mihail Lungu nu a înaintat o acțiune civilă, astfel instanța eronat a dispus încasarea din contul inculpatei a sumei de 12 196 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 26 mai 2020, apelul declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatei a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a indicat că, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatei sunt juste și întemeiate.

Necătând la faptul că, inculpata Ana Harcovenco nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a conchis că, săvârșirea infracțiunii este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Mihail Lungu; declarațiile martorului Gheorghe Danilov, copia certificatului de garanție și a bonului de plată a telefonului mobil de modelul Cocophone FI 6GB Xiaomi Graphite Black (f.d. 13); copia contractului de prestări de servicii, cu anexe (f.d. 14-17).

Astfel, instanța de apel a indicat că probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpata a comis infracțiunea imputată prin rechizitoriu.

Instanța de apel a subliniat că, declarațiile inculpatei privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată, și anume, prin declarațiile părții vătămate Mihail Lungu și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinei de către Ana Harcovenco instanța de apel a apreciat-o drept o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca și circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins solicitarea nominalizată ca fiind nefondată.

La caz, instanța de apel reiterat că latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat nemijlocit prin faptul că inculpata intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observată de nimeni, și anume când partea vătămată Mihail Lungu dormea i-a sustras telefonul mobil de model Pocophon FI 6 GB Xiaomi Graphite Blak, cu numărul de IMEI: XXXXX, în care activa cartela SIM nu nr. XXXXX, la prețul de 12 179 lei.

Subsidiar, instanța de apel a reținut și faptul că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Pentru calificarea faptei conform normei în cauză, este obligatorie prezența scopului de cupiditate.

Scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a posedea, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii.

Rezumând totalitatea circumstanțelor privind descrierea faptei infracționale comise de către Ana Harcovenco, instanța de apel a concluzionat că vina inculpatei, și-a găsit confirmare deplină, fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de furt.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

Astfel, conform art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal se atribuie la infracțiuni mai puțin grave, Ana Harcovenco la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar drept circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal a luat în calcul comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea unei fapte similare sau are relevanță în cauză.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, partea vătămată Mihail Lungu în cadrul ședinței de judecată a solicitat să-i fie recuperat prejudiciul cauzat de către inculpată în sumă de 12 179 lei, astfel, acțiunea civilă înaintată întemeiat a fost admisă, deoarece conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu

vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial și moral cauzat prin acțiune. În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care ultima să fie achitată de sub învinuirea înaintată.

În susținerea celor solicitate, avocatul indică argumente similare celor menționate în cererea de apel, și anume, lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatei, or, în acțiunile acesteia nu este incident scopul sustragerii, deoarece Ana Harcovenco a luat telefonul doar pentru a efectua un apel.

De asemenea, apărătorul susține că, instanța de fond eronat a dispus încasare de la Ana Harcovenco în beneficiul părții vătămate Mihail Lungu a prejudiciului material în mărime de 12 196 lei, or, la cauză lipsește cererea părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține că, potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărător în numele inculpatului, întemeind-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatei Ana Harcovenco pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, motivarea soluției este în corespundere cu dispozitivul deciziei, care este expus clar, fără a comite vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, cu referire la argumentele recurentului descrise la pct. 5, privind lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii imputate, Colegiul penal subliniază că apărătorul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, or, inculpata a declarat că nu a urmărit scopul de a sustrage telefonul ci doar pentru a efectua un apel la o companie de taxi, însă instanța de recurs ordinar subliniază că nu poate fi acceptată această versiune, or, contravine constatărilor instanței de apel care sunt just întemeiate pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor din art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal acceptă concluzia instanței de apel, care a indicat că aceste argumente ale recurentului, sunt declarative și nu sunt confirmate prin careva probe.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reamintește că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată

comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei*).

Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal subliniază că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Din textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul solicită achitarea inculpatei, sub acest aspect temeiurile indicate mai sus nu sunt incidente solicitării ultimului, or, avocatul doar indică ca temeiuri art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă nu motivează cererea în acest sens.

În acest sens, Colegiul penal menționează dispozițiile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală care stipulează că, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*

Mai mult, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate de către acesta în apel, descrise și în pct. 3 al prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel în decizia pronunțată s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică.

De asemenea, Colegiul penal respinge alegația apărării precum că, la cauză lipsește cererea părții vătămate prin care să îi fie reparat prejudiciul material cauzat prin infracțiune (acțiunea civilă), or, la data de 01 mai 2019, Mihail Lungu recunoscut în calitate de parte vătămată, printr-o cerere scrisă a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă cu înaintarea acțiunii civile prin care să fie încasat de la inculpat în beneficiul său, prejudiciul material cauzat prin infracțiune (vezi f.d. 10).

Astfel, conform art. 219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Subsecvent, Colegiul penal reamintește că, în temeiul art. 225 Cod de procedură penală judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

În acest sens, instanțele ierarhic inferioare corect au admis acțiunea civilă, aceasta fiind intentată în conformitate cu prevederile art. 221 Cod de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vadim Lupan în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Harcovenco Ana XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **24 februarie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan